

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@afgazad.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۲۱.۱۱.۰۹

در افغانستان چه می گذرد؟ (۵۱)

حمله بر سیاف:

به تاریخ ۲۰ نومبر رسول سیاف یکی از جنگسالاران نامدار و قاتلان مردم افغانستان از انفجار بم کنار جاده جان به سلامت برد. این بم که به قصد کشتن سیاف کنار جاده در منطقه خواجه مسافر ولسوالی پغمان جا سازی شده بود و از راه دور کنترل میشد، حین عبور کاروان موتر های او منفجر گردید که در اثر آن پنج تن از محافظان او جان دادند و خود سیاف کشته نشد. مردم، سیاف را منحيث یکی از جنایتکاران بنام میشناسد و او را یکی از قاتلان خونریز جنگ های ارتجاع مذهبی در کشور می دانند و به ویژه بسیاری از خانواده های مظلوم هزاره او و مسعود را از قاتلان درجه یک هزاره ها می دانند که بعد از امیر عبدالرحمن خان بیشترین جنایت را در حق این مردم ستمدیده و با غرور روا داشته اند. این قاتل اکنون از برکت "جامعه جهانی" در ولسی جرگه پوشالی "نماینده" است. در صورتیکه آسیبی به او میرسید و یا او میمرد مردم چندان از قتل او ناراضی نمیشدند و خلاف آن کابل را موج شادی فرا می گرفت. سیاف عموماً در یکی از مناطق امن کابل که وزیر اکبر خان است زندگی میکند و با اینکه به سیزده مریضی مزمن مبتلا است، اما گاهی به دربار اصلی خود که در پغمان میباشد، میرود و میخواهد تا مرکز قدرت خود را همچنان حفظ نماید. سیاف علاوه به اینکه در جریان سگ جنگی های تنظیمی صدها نفر را به قتل رساند، به چپاول زمین های دولتی نیز پرداخت او دشت چمتله را تصاحب نمود و همچنان زمین های بسیار دولتی را در دو راهی پغمان غصب کرده و بعد تر به فروش آنها اقدام نمود و حال درین مناطق شهرک های بر پا شده و بیشتر این زمین ها به کسانی که به سیاف متعهد بودند، فروخته شد.

انفجار در فراه:

به تاریخ ۲۰ نومبر انفجاری در فراه جان بسیاری را گرفت. این انفجار که با حمله انتحاری در چوک ولایت فراه صورت گرفت، ۱۳ کشته و ۳۵ زخمی بر جا گذاشت. در میان کشته و زخمی ها فقط یک پولیس و یک ترافیک قرار دارند و دیگر تمام کشته شده ها و زخمیان مردم عادی و ملکی زحمتکش ولایت فراه میباشد. درین حال به

تاریخ ۱۵ نومبر معلم نثار احمد و برادرش از قریه نوبهار ولایت فراه دستگیر و به منطقه خاکسفید این ولایت انتقال داده شدند و بعد گلوی هردوی آنان را بریدند. اینکه چرا این دو فرد کشته شدند، تا حال روشن نیست. چون معلم نثار احمد یکی از متنفذان نورزایی شاخه غوری زایی میباشد و قاتل این دو برادر یک طالب اچکزایی بود، لذا طالبان غوری زایی به زودی این طالب اچکزایی را دستگیر و به قصاص آن جرم او را تیر باران کردند و بعد اجساد این دو برادر را به خانواده شان در قریه نوبهار تحویل دادند. این کشتن ها نشان میدهد که مناسبات قومی در غرب افغانستان چقدر نفوذ دارد و هم طالبان جنایتکار و هم نیروهای اشغالگر از این مناسبات قومی بهره برداری می کنند.

کرزی قسم خورد:

به تاریخ ۱۹ نومبر، کرزی در ارگ ریاست جمهوری با دو معاون بدنام و جنگسالارش، فهیم و خلیلی قسم خوردند که به "منافع ملی" افغانستان و توده های مردم افغانستان و حمایت از دین اسلام وفادار بمانند. این چهارمین باریست که کرزی همین طور قسم میخورد. اما همه میدانند که سران دولت پوشالی چه قسم بخورند چه نخورند مردم افغانستان خوب می شناسند که چنین آستان بوسانی برای بهبود زندگی مردم کاری را از پیش برده نمیتوانند، چون نه خود اراده آنها دارند و نه هم بدون اجازه بادران امریکایی و انگلیسی صلاحیت نان خوردن خود را دارند. درین مراسم رئیس جمهور پاکستان، معاون رئیس جمهور ایران، آقاخان، وزیرای خارجه امریکا، فرانسه، المان، تاجکستان، ترکمنستان، امارات و در نهایت ۳۰۰ تن از هیأت های خارجی شرکت کرده بودند. اینکه امریکایی ها از چند ماه به این سو کرزی را فرد بیکفایت و دولت او را فاسد مینامیدند و میگفتند که از او حمایت نخواهند کرد و همپیمانان اروپایی امریکا نیز آنها را تأیید میکردند، اما وقتی امریکا خواست درین مراسم شرکت کند، دیگران هم میمون وار به آن تن دادند و یکی بعد دیگری وارد کابل شدند. اما علاوه به این ۳۰۰ خارجی، از داخل نیز ۷۰۰ نفر شرکت کننده در مجلس وجود داشت که در صف های اول به طرف چپ خارجی ها و به طرف راست، افراد جنایتکاری چون مجددی، گیلانی، محسنی، فهیم، خلیلی، سیاف، دوستم، اشرف غنی، یاسینی، اعضای کابینه و برخی از افراد جنایتکار پارلمان نشسته بودند که نشان میداد کرزی ازین ها دل نببریده و هرچه بیشتر آنان را در آغوش میکشد.

بعد از مراسم تحلیف کرزی سخنرانی طولانی داشت که از روی کاغذ میخواند. وی به چند نکته درین سخنرانی اشاره کرد. وی از امنیت آغاز نمود و استقرار آنها در تقویت نیرو های نظامی افغانستان، مصالحه با طالبان و فعالیت هماهنگ با دوستان بین المللی اش نامید و بعد فساد را عنوان کرد و گفت اینبار کابینه متخصص و عاری از فساد را خواهد ساخت و برای رفع این کمبود دارایی های کارکنان بلند رتبه را یاد داشت خواهد کرد و اداره جدید ضد فساد را تقویت خواهد نمود. بعد از فساد مواد مخدر را به عنوان مشکل اساسی یاد کرد و ابراز داشت که درین پنج سال آنها از میان بر خواهد داشت. بعد مسأله روابط منطقه ئی را مطرح نمود، ضمن تشکر از کمکهای ایران و پاکستان از هندوستان بسیار تمجید کرد و ترکیه را دوست قدیمی اش نامید و در آخر به روابط بین المللی افغانستان اشاره کرد و از امریکا به عنوان بزرگترین کمک کننده نام برد، کمکهای روسیه را ستود و جاپان را به خاطر تعهد کمک پنج میلیارد دلاری اش در پنجسال اخیر ستود و چین را دوست خوب یاد کرد و از کمک ملک عبدالله برای تلاش جهت اشتهی دادن طالبان با دولت افغانستان قدردانی کرد، اما هیچ اشاره به انگلیس نداشت. انگلیس ها در اول

گفتند که براون صدراعظم آن کشور درین مراسم شرکت خواهد کرد، ولی او شرکت نکرد. قرار بود من مهنسنگ صدر اعظم هندوستان نیز درین جلسه حضور داشته باشد اما او به افغانستان نیامد.

کرزی در جریان سخنرانی اش اشاره به امریکایی ها و اجرای کار های خود سر آنان در گرفتاری ها و تحقیق خود سر آنان کرد و خواست تا دیگر این کار صورت نگیرد. بسیاری این را اشاره به زندان جدید امریکایی در حومه میدان هوایی بگرام میدانند که اخیراً باز گشایی شد. زندانیکه ظرفیت ۱۱ صد نفر را دارد و اتاقهای زندانیان به قفس هایی میمانند که در داخل آن تشناب و دستشویی تعبیه شده است و زندانیان در این اتاقها زندگی در تشناب مییابند.

تمام صحبت های کرزی کهنه و کلیشه ای بود و برای کسی دلچسب معلوم نمیشد، چون هیچکس نه به تطبیق آن باور دارد و همچنان همه میدانند که کرزی صلاحیت تطبیق چنین گفته های کلیشه ای را ندارد.